

På dette punkt er Det Radikale Venstre konservativt. Vi foretrækker den gamle model, hvor Folketinget bliver orienteret om udgangspunktet for forhandlingerne, herunder den budgettede realvækst i serviceudgifter og andre forudsætninger, og hvor Finansudvalget efterfølgende – normalt tror jeg altid – tager forhandlingsresultaterne til efterretning.

Jeg mener heller ikke, at den nuværende tidsplan giver de store problemer for kommunernes budgetlægning. Det er i hvert fald ikke min erfaring fra min tid i økonomiudvalget i Københavns Borgerrepræsentation. Det er prognoserne og tallene, der giver problemerne.

På den baggrund kan Det Radikale Venstre ikke stemme for beslutningsforslaget.

Søren Kolstrup (EL):

Da Enhedslistens ordfører på kommunespørgsmål ikke er til stede, skal jeg meddele følgende:

Enhedslisten er helt enig med SF i, at Folketinget burde inddrages meget mere i forhandlingerne med kommunerne om de økonomiske rammer. Vi kan derfor støtte forslaget, men vil understrege, at det ikke på nogen måde er ensbetydende med en accept af de lukkede forhandlinger, der foregår mellem Finansministeriet og de kommunale organisationer. Det er ikke blot Folketinget, men i særdeleshed de enkelte kommuner og kommunalbestyrelsesmedlemmer, der sættes totalt uden for reel indflydelse på meget afgørende beslutninger om kommunernes vilkår.

Vi godkender ikke de meget stramme økonomiske rammer, der aftales. Vi er imod, at der gang på gang bag lukkede døre træffes vidtgående beslutninger om kommunale spørgsmål, der ikke har meget med økonomiske rammer at gøre, men indholdsmæssigt ændrer den kommunale opgaveløsning.

Selv om vi støtter dette forslag, mener vi, der er brug for en helt anden måde at regulere forholdet mellem staten og kommunerne på. For at give Folketinget reel indflydelse burde regeringen på forhånd sikre sig et flertal for et forhandlingsmandat i Folketinget i stedet for efterfølgende at få en godkendelse af det, der er aftalt med kommunernes top, ved at true med, at godkender Folketinget ikke forhandlingsresultatet, bremses statens bevillinger til kommunerne.

Tove Videbæk (KRF):

Da Kristeligt Folkepartis ordfører på området, hr. Ole M. Nielsen, ikke kan være til stede, skal

jeg på mit partis vegne udtale, at Kristeligt Folkeparti støtter forslaget.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Knud Erik Hansen.

Knud Erik Hansen (SF):

Jeg skal takke for reaktionerne og i hvert fald sige tak for, at man har taget sagen alvorligt. Det er nemlig en alvorlig sag.

Men jeg oplever også, at der måske i virkeligheden har været to holdninger, to typer reaktioner i diskussionen. Den ene reaktion går på, i hvilket omfang Folketinget skal gå ind og blande sig i debatten, og her oplever jeg, at der i hvert fald hos nogle er en skepsis over for, at Folketinget skal blande sig, og det bekymrer mig lidt. Det er nemlig nogle vigtige rammer, Folketinget fastlægger for kommunernes økonomi.

Jeg kan godt se, at der kan være nogle tekniske diskussioner, som skal tages. De diskussioner synes jeg man kunne tage i udvalget og se, om problemerne er så alvorlige, at de kan forhindre os i at fremrykke tidspunktet, så Folketinget kan komme med i debatten. Men det er ting, vi kan drøfte i udvalget.

Jeg ser frem til, at vi i hvert fald kan tage den tekniske diskussion, og så vil jeg håbe, at nogle måske ville synes, at det her alligevel er en så vigtig sag, at det faktisk også er noget, som Folketinget skal have det reelle politiske ansvar for.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

For at der ikke skal være tvivl: Vi betragter sandelig også det her som en vigtig sag. Over halvdelen af de samlede offentlige udgifter afholdes jo af kommuner og amtskommuner, så der er selvfølgelig al mulig grund til at være opmærksom på tingene.

Men når SF's ordfører siger, at det, SF er interesseret i, er de økonomiske rammer, regeringen fastlægger for kommunerne, vil jeg godt sige, at de økonomiske rammer fastlægges som en del af den samlede økonomiske politik, regeringen fører i dette land. Den samlede økonomiske politik fastlægges i forbindelse med finansloven, så det er i virkeligheden i finansloven, den langsigtede målsætning for den økonomiske politik fastlægges, og det samme gælder for den konkrete politik for næste år. Så hvis SF ønsker, at der uden videre skal tilføres kommunerne flere